

Pozitia Universitatii de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu. prin Centrul său de Cercetare, Expertiză și Cosultanță privind amplasarea Muzeului Național al Evreilor și al Holocaustului:

Din aceste motive, întreaga zonă construită protejată a fost caracterizată în regulament drept un *"parc istoric semnificativ; martor al structurii și imaginii Bucureștiului"*.

Densitatea redusă a construcțiilor și plantația masivă – atât cea de de aliniament, cât și cea prezentă în profunzimea parcelelor riverane Șoselei Kiseleff și Bulevardului Aviatorilor – contribuie în mod decisiv la definirea valorii acestui *"parc – referință"* al orașului, care necesită un grad de protecție maxim și exclusiv intervenții apte de a-i conserva și potența calitățile principale, începând cu cea de spațiu verde.

Restrângând discuția la Muzeul Național de Istorie Naturală "Grigore Antipa", monument istoric de grupa A, spațiul din vecinătatea sa imediată a fost conceput ca o grădină a muzeului, așa cum apare și în planul Bucureștiului din 1911 [1]. Ca martor al viziunii inițiale de amenajare urbanistică și peisagistică a zonei, acest spațiu este parte integrantă a substanței monumentului și a semnificației sale istorico-culturale.

Sensul acestei poziționări și al restrângerii ocupării terenului este cel de a proteja spațiul verde situat între clădirea muzeului și limita de proprietate spre Muzeul Țăranului Român (*"spațiu verde amenajat"*) și de a păstra dominația vegetației dense și înalte în imaginea Șoselei Kiseleff și a conexiunii ei cu Piața Victoriei.

Cu stimă,

Prof. dr. arh. Dan Marin

Șef proiect PUZ Zone construite protejate – Municipiul București

**